

Varız Öyleyse Bilmeliyiz

– redfer · 19 Ekim 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen.
Serinin yirminci babı

Madem ki varız...
öyleyse bilmeliyiz.

sükutun kutlu eli değince elimize
hevesin bin bir rengine müptela hayatlarımız
yüreklerimizde bin bir arzu
akıp giden zamanın her renginden
ayrı desenlerin alnımıza nasıl çizildiğini bilmeliyiz

sonsuzluğun kokusunu almakta zorlanıyor dimağlarımız
boş hayaller gibi savruk gönüller
kumlara çizdiğimiz emellere dair resimler
fırtınalara uğramakta
hakikatin hayale
gerçeğin masala nasıl döndüğünü bilmeliyiz

hep bir arzu içimizde
hep bir ihtiras
saldırmakta isteklerimiz dört bir yana
batıl tasavvurların ağına düşmekteyiz
bu ne vahşi çağdır böyle
duygularımızı sersefil eyleyen
bu ne zamandır ki
gül fidanları kırık
nicedir gülistanların nasıl harap olduğunu bilmeliyiz

ıslık çalarak oluşturmaya çalıştıkları o bayat rüzgara
ne zaman yenildik
hiçbir zaman aşikar olanı küçük göremezsin
okuyan adamın satır satır heyecanıyla aynıydı
cennet zeytinleri
bağrına bastığı evladını
son nefesini vermesin diye
dua olmaya koşan annelerin
omuzlarımızda nasıl ağladığını bilmeliyiz

hani insanlığın ümidi olacaktık
ne oldu bize
ilişkilerimiz sanallaştı
sevgilerimiz yapaylaştı
davranışlarımız sahiciliğini yitirdi
sözün değerini yitirdik
güç tutkusu çizdi yollarımızı
billur sular gibi akan insanlığın
fıtratına tortuların nasıl bulaştığını bilmeliyiz

gelin görün ki
ümidimizi de hoyratça tükettik
hayatımıza hakim olan yapaylıkları
dilimizin kirletilmesine göz yumduk
öyle ya
eğer zulüm bir şeyi ona ait olmayan yere koymaksa
insanın sahte ilahlara gönlünde nasıl yer verdiğini bilmeliyiz

zulmün en hakikisi değil midir

zulüm haksızlık etmek demekse
en büyük zulüm
insanın kendisini yaratan Rabbine nankörlük etmesi değil midir
Rabbinin hakkını başkasına vermesi değil midir

cehennem mahşerinde kanat çırpıyor çocuklar
dünya ışıklarına gözlerini kapatıyorlar
biz burada değil miydik o zamanlar
o vakitlerde kimsenin yanında değil miydik
sahipsiz bir yerde
ıssızdık
habersizdik öyle mi

kucağımız bu yüzden boş
irili ufaklı sevimsiz düşünceleri dolaştırıp durduk
dudaklarımıza
sesimiz bu yüzden yok
biz bu yüzden yok gibiyiz

yoklukların kenarında bir dünya
öylece çoğaltıyor kendini
öylece büyüyor ve sonra kayboluyor
küçük denecek yaşta ne varsa yürüyor içimize
cılız sesiyle
tenhada kalmış bir kalbe iyice yerleşiyor
sinemiz de nasıl derin yaralar açtığını bilmeliyiz

*

eskiden beri resul-i ekrem efendimizin
en yakın dostlarından biri
görüşür ve konuşurlardı
onda da göze çarpan en mühim özellik
cahiliye devrinin çirkin adetleriyle
fıtratını bozmamış olması
ruh, kalb ve aklını
şirk inancı ile kirletmemiş bulunmasıydı

tanınmış bir tüccardı
kavminin ileri gelenleri

her zaman fikrinden istifade ederdi
kureyş'in kan davalarını halleden oydu
ailelerinin soy soplalarını, nesep şecerelerini
iyilik ve kötülüklerini
gayet iyi bilirdi

resulullah efendimiz
henüz açıktan davete başlamamıştı
yine de davası kulaktan kulağa yayılmış
kureyşin ileri gelenleri tarafından duyulmuştu
hz. ebu bekir
yemen tarafına yaptığı bir seyahatten
henüz dönmüştü
bazı kureyşin ileri gelenleri
kendisine hoş geldin demek için
evine varmışlardı

hz. ebu bekir...
ben mekke'de yokken neler olup bitti
önemli bir haber var mı diye sordu

ey ebu bekir...
büyük iş var
ebu talibin yetimi muhammed
peygamberlik iddiasına kalkıştı
biz de senin yemen'den dönüşüne kadar
beklemeyi uygun bulduk
artık, sen o dostuna git
ne edeceksen et
onu davasından vazgeçir

hz. ebu bekir derhal
fahr-i alemin evine vardı
ya ebe'l-kasım...
peygamberlik iddiasında bulunduğu
kavminden ayrıldığı
atalarının dinini kötüleyip
inkar ettiğin doğru mu

resul-i zişan efendimiz
küçük yaşlarından beri
beraber oldukları hz. ebu bekrin
bu sözlerine önce tebessüm buyurdu

ya eba bekir ...
ben sana ve bütün insanlara gönderilmiş
Allah'ın resulüyüm
insanları bir tek olan Allah'a
davet ediyorum
sen de şahadet getir

hz. ebu bekrin akıl ve gönül aleminde
bir anda şimşekler çaktı
fırtınalar koptu
sıcak rüzgarlar esti
bu sözleri
küçük yaşından beri
çok iyi tanıdığı
zatını candan seven
o ana kadar mübarek dudaklarından
hilaf-ı hakikat tek bir söz işitmeyen
muhammedü'l-emin'den (a.s.m) duyuyordu

hiçbir tereddüt emaresi göstermeden
derhal kelime-i şahadet getirerek
müslüman oldu

islama davet karşısında
en ufak bir tereddüt göstermeyişi
resalullah efendimiz onun için
bir fazilet sayarak
şöyle buyurmuştu

ebu bekir'den başka
imana davet ettiğim herkes
bir duraklama
bir tereddüt
bir şaşkınlık geçirdi

fakat o,
kendisine islami anlattığım an
ne durakladı
ne de tereddüt etti

nebiyy-i ekremi iki dağ aralığında
hz. ebu bekir'in müslüman olmasından daha çok
sevindiren bir başka hadise olmamıştı
islam'la şereflenen hz. ebu bekir'in
daha evvel gördüğü bir rüyası da
gerçekleşmiş oldu böylece

rüyasında bir ayın mekke'ye indiğini
sonra bölünerek
şehrin evlerine dağıldığını
sonra da toplanıp
kendi evine girdiğini görmüştü

bu rüyasını o zaman
ehl-i kitaptan bazı alimlere anlatmıştı
onlar, gelmesi beklenen peygamberin
pek yakında mekke'den çıkacağını
kendisinin de ona uyup
bahtiyarlar arasında yer alacağını
söylemişlerdi

hazret-i ebu bekir,
müslümanlığını izhar etmekten de çekinmedi
müslüman olması kureyş arasında
büyük bir yankı uyandırdı
çünkü o, kureyş içinde itibarlı
güvenilir, sözünde sadık biri idi
sevimsizliği ve yumuşak huyluluğu
kavmine sevdirmişti onu

hazret-i ebu bekir
müslüman hür erkeklerin
ilk halkasının temsilcisiydi
onun müslüman olmasıyla

iman halkası biraz daha genişledi
yollar biraz daha açıldı
müstakim yolda yürüyen bahtiyarlar
daha da arttı

islam nimetine erişen
her biri adeta bir sınıfın temsilcisi
ilk müslümanlar şunlardı
kadınlardan, hazret-i hatice
çocuklardan hazret-i ali
hür erkeklerden hazret-i ebu bekir
azatlı kölelerden hazret-i zeyd bin harise
kölelerden hazret-i bilal-i habeşi

islama gizli davet daha da hız kazandı
islama girme bahtiyarlığına erenler
yakınları ve akrabalarıyla
bu bahtiyarlığı paylaşmak istiyorlardı
onları şirkin ıstırabından
cahiliyetin çirkinliğinden
kurtarmak için çırpınıyorlardı

hazret-i ebu bekir'in vasıtasıyla
gizli davet devresinde
islamla şereflenenler
osman bin affan
zübeyr bin avvam
abdurrahman bin Avf
sa'd bin ebi vakkas
talha bin ubeydillah
bu beş sahabi de
sonradan cennetle müjdelenen
on sahabi arasında yer alacaklardı

islamın nuru günden güne yayılıyordu
ilk müslüman kadın hazret-i hatice'den sonra
hz. abbas'ın hanımı ümmü fazl
hazret-i ebu bekir'in kızı esma
kazret-i ömer'in kızkardeşi fatıma

ilk müslüman kadınlar arasında
yer aldı

müşrikler de boş durmuyordu
hidayet güneşiyle gönüllerini aydınlatanlara
hor bakmaya
iftira atmaya
sözlü hakaretlerde bulunmaya
başlamışlardı

bunların hiçbiri
kainatta en büyük kuvvet olan Allah'a
iman hakikatini kalplerine nakşetmiş bulunan
saadet asrının mesut insanlarını korkutmuyor
hak davasından geri çeviremiyordu
en ufak bir tereddüde düşüremiyordu

insanların tehdit ve korkutmaları
Allah'a olan iman yanında
rüzgarın önünde bir toz
sel önünde bir çöp gibi
zayıf ve dayanıksız kalıyordu

redfer